

Prof. dr. Xheladin SHALA

ROLI I YMER PRIZRENIT NË LIDHJEN SHQIPTARE

Me rastin e 130 vjetorit të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit

Nga gjiri i këtij populli u lindë, u rritë dhe u kalit Ymer Prizreni, që në histori hyri si një ndër personalitetet më të shquara të kombit tonë, i cili sakrifikoi çdo gjë për të mirën e popullit dhe për të mirën e atdheut të vërtetë kombëtar.

U lind në Prizren në vitin 1820 dhe rrjedhë nga një familje me tradita intelektuale që posedonin një pasuri për lakmi në Zgatar, në Prizren dhe rrethinë. Ymer Prizreni ishte i biri i myderriz Sylejman Ali Nuhit nga Zgatar i Opojës. Shkollimin fillor dhe të mesëm i mbaroi në Prizren, kurse studimet në lëmitë e shkencave juridike, filozofike dhe teologjike i kreu në Stamboll.

Qysh si i ri u brumos me ide përparimtare nga tradita e shëndosh kombëtare dhe ra në kontakt me vëllezërit Frashëri në Stamboll. Ymer Prizreni pos shqipes e zotëroi turqishten, arabishten, frëngjishten, persishten etj. U bë dashamir i madh i diturive, i arsimit dhe ishte atdhedashës i flakët.

Populli ynë gjatë historisë shekullore nxori shumë atdhetarë të devotshëm që iu mbetën besnik deri në fund idealeve, duke zënë vend

në histori dhe në piedestale më të larta të kombit. Kështu, njëri ndër ta është edhe Ymer Prizreni, i cili doli në skenë në momentet më të vështira të popullit tonë. Që në fillim populli sheh në Ymer Prizrenin një shqiptar të zgjuar, një drejtues të vëmendshëm dhe një strateg të ardhshëm. Ymer Prizreni përpara çdo gjëje mendonte për Shqipërinë në tërësinë e saj, e ajo u vërejt në punë si myderriz në Medresenë e Bajrakli Xhamisë, si myfti në Prizren, kur e përfaqësoi Sanxhakun e Prizrenit të Vilajetit të Kosovës në Parlamentin Osman nga janari i vitit 1877 deri në shkurt të vitit 1878, duke qëndruar fuqimisht përball stuhive të kohës. Ymer Prizreni do të bëhet promotor i të gjitha përpjekjeve që do të sjellin Kuvendin Themelues të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit më 10 qershor 1878.

Formimi i Lidhjes Shqiptare ishte një domosdoshmëri e kohës, meqë pas humbjeve të njëpasnjëshme të ushtrisë osmane në luftë me sllavët ortodoksë dhe marrëveshjes së Shën Stefanit në paralagjen e Stambollit më 3 mars 1878, Perandoria Osmane në njëfarë mënyre ia bëri me dije shqiptarëve se pazarllëku po bëhej edhe në dëm të territoreve shqiptare. Vërtetë, me traktatin e Shën Stefanit të nënshkruar midis Rusisë dhe Perandorisë Osmane, fatkeqësisht u morën nëpër këmbë interesat e popullit shqiptar. Kështu, Perandoria Osmane e dobësuar dhe e kërcënuar nga lufta me Rusinë, për t'i shpëtuar tokat në Azi të Vogël u detyrua të bënte tregti me territoret shqiptare në favor të Serbisë, Malit të Zi, Bullgarisë dhe Greqisë. Ajo ishte kërcënim i drejtpërdrejt i tërësisë tokësore të Shqipërisë etnike dhe historike, meqë Kosova shqiptare llogaritej si koka e Shqipërisë. Nga angazhimi asokohe varej ja shpëtimi, ja zhdukja e Shqipërisë.

Atdhetarët e devotshëm ishin mase të bindur që për t'ia arritur qëllimit, Lëvizja Kombëtare Shqiptare, ishte e domosdoshme bashkimi i të gjithë shqiptarëve, prej nga do të formohej një qendër e vetme drejtuese për mbarë Shqipërinë, me qëllim që me sukses të plot të përballohet rreziku permanent nga shtetet fqinje të Ballkanit dhe nga vendimet antishqiptare të Fuqive të Mëdha.

Në ato rrethana, në fillim të vitit 1878, pas dëbimit mizor të shqiptarëve nga ushtria serbo-malazeze nga Sanxhaku i Nishit e rrethi i Tivarit e Podgoricës dhe në prag të mbledhjes së Kongresit të Berlinit (meqë Anglia dhe Austro-Hungaria shfaqën shqetësim të madh me Traktatin e Shën Stefanit, ku Rusia i ishte afruar detit Egje, Adriatik, Jon dhe detit Mesdhe), ishte urgjente dhe moment vendimtar që qendra e tubimit dhe e lëvizjeve shqiptare të bartej nga „Komiteti i Stambollit” në zemrën e tokës së Shqipërisë. „Komiteti i Stambollit” ishte formuar në vjeshtë të vitit 1877, nën udhëheqjen e deputetit të mirënjohur të Janinës, Abdyl Frashërit. Aty rol me rëndësi luajtën Hoxhë Tahsini, Pashko Vasa, Zia Prishtina, Sami Frashëri, Jani Vreto, Danish Prishtina etj.

Ymer Prizreni luan rol me rëndësi me besëlidhjet shqiptare në Vilajetin e Kosovës, ku zhvillon aktivitet të fuqishëm, sidomos nga gjysma e dytë e vitit 1877 dhe në vitin në vazhdim. Thuhej se Ymer Prizreni ishte ndër ideatorët e nismëtarët e Lidhjes Shqiptare dhe bënë pjesë në lagjen e personaliteteve më të rëndësishme të periudhës së Rilindjes Kombëtare Shqiptare, meqë Lidhja Shqiptare e Prizrenit u konsiderua si ngjarja më e rëndësishme në historinë kombëtare shqiptare.

Kongresi i Berlinit ishte caktuar të mbahej me fillim të 13 qershorit 1878. Në të merrnin pjesë përfaqësuesit e Fuqive të Mëdha evropiane si: të Anglisë, Austro-Hungarisë, Francës, Gjermanisë, Italisë dhe të Rusisë. Gjithashtu, u vendos që të merrte pjesë edhe përfaqësuesi i Perandorisë Osmane.

Ymer Prizreni organizoi një mbledhje të rëndësishme në qytetin e Prizrenit për të krijuar kushte dhe situatë të favorshme për zhvillimin normal të Kuvendit Historik të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit, pasi ishte caktuar ky qytet i lashtë për mikpritje të përfaqësuesve të gjithë Shqipërisë. Mbledhja u mbajt më 4 qershor 1878 në Bajrakli Xhaminë, ku Ymer Prizreni mbajti një fjalim shumë të rëndësishëm historik.

Ymer Prizreni luajti rol të rëndësishëm dhe dha kontribut të madh qysh në ditët e para të formimit të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit në përgatitjen dhe formulimin e teksteve protestuese dërguar Fuqive të Mëdha evropiane. Gjithashtu, kundër vendimeve të padrejta të Kongresit të Berlinit u zhvilluan manifestime të fuqishme në qytetin e Prizrenit, ku Ymer Prizreni luajti rol të veçantë për një koordinim sa më të mirë dhe më të efektshëm para opinionit të gjerë.

Ymer Prizreni ishte ndër udhëheqësit dhe organizatorët kryesor për kryerjen e aksioneve politike kundër të dërguarit të Portës së Lartë, Mehmet Ali Pashë Maxharit, që kishte ardhur në qytetin e Prizrenit për zbatimin në vend të vendimeve të Kongresit të Berlinit. Atij iu tha troç: „Jo ti, por edhe vetë Sulltani me ardh këtu, ne nuk do t'i dorëzojmë kurrë tokat shqiptare që na i kanë lënë në trashëgim gjyshërit dhe stërgjyshërit tanë. Ato do t'i mbrojmë me pushkë dhe gjak, derisa të mos mbetet njeri i gjallë prej shqiptarëve.”¹

Aktiviteti dhe veprimtaria kombëtare e Ymer Prizrenit, do të intensifikohet sidomos pas aksioneve të guximshme të armatosura në fund të muajit gusht dhe në fillim të shtatorit 1878 në Prizren dhe në Gjakovë. Në vjeshtë të vitit 1878 në krahinat e Shqipërisë Veriore e Verilindore si dhe të Shqipërisë së Mesme e të Jugut, një kontribut të madh edhe në ndryshimet radikale brenda këshillave dhe komiteteve të Lidhjes Shqiptare ka dhënë Ymer Prizreni së bashku me Abdyl Frashërin, Shaip Spahiu, Sylejman Vokshin, Ali Ibrën etj. Ymer Prizreni do t'i deklaroi Muhtar Pashës në Pejë: „Lidhja më nuk i aprovon urdhrat e Portës”².

Atdhetarët pasi kuptuan se dorëzimi i Plavës dhe Gucisë është njësoj sikur t'ua hapin dyert e Shqipërisë të huajve „u betuan që ankesat e tyre t'ia transmetojnë Evropës më mirë me krismën e pushkëve”³, meqë disa Fuqive të Mëdha u vinte më për mbarë që të heshtin për çështjen shqiptare.

1 Qemal Mataj, *Ymer Prizreni 1820-1887*, Prizren, 2002, f. 96; Xhafer Belegu, *Lidhja e Prizrenit dhe veprimet e saj*, Tiranë, 1939, f. 50.

2 Muhamet Pirraku, *Myderiz Ymer Prizreni*, Sharr, 2003, f. 211.

3 Xheladin Gosturani, *Ali Ibra dhe Lidhja Shqiptare e Prizrenit*, Tiranë, 1999, f. 76.

Kështu, u korrën disa fitore me rëndësi historike - si ato në fushën politike ashtu edhe ushtarake të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit në krye me strategun Ymer Prizrenin, duke i mbrojtur me sukses territoret shqiptare të ndara Malit të Zi si: Plavë, Guci, Hot e Grudë. Lidhja Shqiptare ishte shumë aktive në kohën e drejtimit të saj nga Ymer Prizreni. Ai në shumë qytete të Vilajeteve shqiptare ngriti komitetet e reja të Lidhjes Shqiptare me qëllim gjallërimi të aktivitetit në mbrojtjen e territoreve shqiptare të rrezikuara nga Traktatet dhe Kongreset e Fuqive të Mëdha, si dhe nga pushtuesit fqinjë serbo-malazezo-bullgaro-grek.

Për zbulimin, ndjekjen dhe kapjen e agjentëve dhe të spiunëve, Ymer Prizreni ngarkoi forcat e krijuara të Gardës së Lidhjes (rreth 400 vetë), me Ramadan Zaskokun për zbatimin e urdhrave dhe vendimeve të Lidhjes Shqiptare.⁴ U ndoqën 14 serb spiunë dhe agjentë të konsullit rus, Jastrebov, në qytetin e Prizrenit. Njëri ndër ta ishte edhe tregtari i njohur i qytetit të Prizrenit, Petar Kostiqi.⁵

Kështu, u ndoqën dhe u likuiduan disa spiunë që të mos u lihet hapësirë e lirë tradhtisë dhe poshtërsisë. Pra, Ymer Prizreni ishte mjaft inteligjent, dinte si krijohet shteti, njeri me njohuri në shumë drejtime, kurrë pa u ndalur, shumë aktiv dhe mbi të gjitha i përqendruar me tërë qenien në çështjen e pazgjidhur politike dhe kombëtare të shqiptarëve.

Thuhet se populli lufton, punon, ndërton, prodhon, krijon, transformon natyrën, ambientin, por është individi (drejtuesi, udhëheqësi, ideologu) ai që shumë herë jep prirjen, drejtimin, tonin e një Lëvizje të caktuar historike, ai që vendos përfundimisht edhe për fatet e një Kombi ose të disa kombeve.⁶ Prandaj, historiografia e jonë ka shumë për të thënë e për të shkruar për ideatorin, organizatorin, themeluesin e Lidhjes Shqiptare të Prizrenit, famëmadrin Ymer Prizreni.⁷

4 Qemal Mataj, *Ymer Prizreni...*, f. 161.

5 Po aty, f. 170.

6 Xheladin Gosturani, *Ali Ibra ...*, f. 99.

7 Po aty.

Mund të konstatojmë se me Ymer Prizrenin kemi të bëjmë me një burrë të jashtëzakonshëm, një burrë mendjehollë, të ekuilibruar, trim, e mbi të gjitha i vendosur në parimet dhe qëllimin final. Me fjalë tjera, me Ymer Prizrenin kemi të bëjmë si me një përfaqësues të denjë mbarëkombëtar. Ai e kuptoi më së miri se populli shqiptar zakonisht mobilizohet kur ta sheh rrezikun-do të thotë kur ti vij puna piskë.

Padyshim si Kryetar i Lidhjes Shqiptare, Ymer Prizreni, dha kontribut të veçantë në mobilizimin e ushtarëve shqiptar për mbrojtjen e Plavës dhe Gucisë, pastaj të Hotit e Grudës, si dhe në fund Ulqinit. Përveç forcave kontribuoi edhe me mjete materiale.

Lufta e popullit tonë që u ngrit me armë në dorë për mbrojtjen e atdheut dhe që u udhëhoq nga Lidhja Shqiptare e Prizrenit, i detyroi Fuqitë e Mëdha të Evropës e shtetet shoviniste fqinje të Ballkanit që për tre vjet me radhë të kalonin nga Plava e Gucia, në Hotin e Grudën e pastaj në Ulqin, të cilin arritën t'ia dorëzonin Malit të Zi.⁸ Pas shkëputjes së Ulqinit nga territori i Shqipërisë, kontradiktat midis popullit e të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit me Portën e Lartë arritën kulmin e tyre, të cilat do të çojnë në zhvillimin e ngjarjeve të reja të mëtejshme të luftës së popullit shqiptarë për sigurimin e autonomisë së Shqipërisë, vetëm me forcën e armëve.⁹

Duhet theksuar se edhe atëbotë shfaqeshin plane antishqiptare të Rusisë, e cila kërkonte me çdo kusht mohimin e autonomisë shqiptare, si dhe copëtimin e sllavizimin e Shqipërisë. Ministri i punëve të Jashtme të Rusisë deklaronte: "Shqiptarët nuk janë sllavë, atyre nuk duhet t'ju jepet autonomia, as pavarësia, sepse një shtet shqiptar në Ballkan, përmban një rrezik të madh për tërë Siujdhesën Ballkanike". Ndërsa, konsulli rus në Prizren, Jastrebov, shprehej: "formimi i principatës së pavarur shqiptare do të pengonte shtrirjen e sllavëve të jugut në Ballkan."¹⁰ Andaj,

8 Qemal Mataj, *Ymer Prizreni...*, f. 247.

9 Po aty, f. 248.

10 Po aty, f. 36-37.

vetvetiu kuptohet dhe mund të nxirret përfundimi se kush ishin në radhë të parë burimi i tragjedive shqiptare në dy shekujt e fundit.

Mirëpo, ishte një plejadë ndër më të shquarit në histori që u dolën përballë armiqve të Shqipërisë si: Ymer Prizreni, Abdyl Frashëri, Sylejman Vokshi, Shaip Spahiu, Ali Ibra, Jakup Ferri, Ahmet Koronica, Mehmet Ali Vrioni, Hodo Bej Sokoli, Daut Boriqi, Isuf Sokoli, Haxhi Zeka, Mic Sokoli, Sef Kosharja etj., që zhvilluan rezistencë të fuqishme kundër pushtuesve osman, Fuqive të Mëdha dhe pushtuesve serbo-malazez, gjë që pati një rëndësi të madhe historike për ta njohur më vonë kombin tonë.

E tërë lufta u zhvillua për sigurimin e autonomisë së Shqipërisë të drejtuar nga personalitetet e sipërsënuara, të cilët ishin organizatorët dhe udhëheqësit më besnikë, më konsekuent dhe më të vendosur për zbatimin e vendimeve të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit, të cilët nga ana e diplomatëve evropian cilësoheshin si personalitete me koncepte më progresive dhe kundërshtar më të mëdhenj të Portës së Lartë dhe zbatimit të vendimeve të Kongresit të Berlinit.¹¹ Pra, falë rolit të Ymer Prizrenit me bashkëmendimtarë, u kthye në një Kuvend politik kombëtar shqiptar, themelvënës të autonomisë së Shqipërisë.¹²

Për aktivitetin dhe veprimtarinë e shquar, si dhe kontributin që dha Ymer Prizreni për krijimin e Lidhjes Shqiptare, formimin e Qeverisë së Përkohshme në janar të vitit 1881 dhe Shpalljen e autonomisë, Porta e Lartë bëri çmos për ta likuiduar fizikisht. Por, orvatjet e agjentëve të saj nuk e realizuan atë veprim të poshtërsisë, sepse atdhetari i madh Kryetari i Qeverisë së Përkohshme u ruajt e u mbajt nga qytetarët prizrenas, të cilët në çdo kohë e mbajtën dhe e mbrojtën si birin e tyre.¹³

11 Po aty, f. 179.

12 Muhamet Pirraku, *Myderiz* ..., f. 149.

13 Qemal Mataj, *Ymer Prizreni* ..., f. 261.

Duhet vë në pah se Ymer Prizreni ishte anëtar i Këshillit nismëtar për Lidhjen; Kryetar i Komitetit të Lidhjes për Prizren, Kryetar i Këshillit të Përgjithshëm, Kryetar i Këshillit Drejtues, i cili quhej edhe Komiteti i Shpëtimit Kombëtar, Kryetar i Lidhjes Shqiptare të Prizrenit dhe së fundi Kryetar i Qeverisë së Përkohshme të Shqipërisë Autonome, së këndejmi Kryetar i Parë i Shqipërisë Etnike. Dashtë Zoti që Ymer Prizreni të mos mbetet i vetmi Kryetar mbarëkombëtar në historinë e popullit tonë.¹⁴ Kurse Historiografia dhe politika shqiptare e la në harresë një kohë shumë të gjatë edhe me shkrime edhe me dekorata e mirënjohje tjera më të larta mbarëkombëtare.

Kah fundi i marsit 1881, Ymer Prizreni në krye të Qeverisë së Përkohshme të Shqipërisë me Shaip Spahiun zëvendës, luajti në kartën e fundit; për shkëputjen e autonomisë së Shqipërisë nga Stambolli.¹⁵ Kështu, Komiteti Qendror i Lidhjes Shqiptare të Prizrenit në krye me Ymer Prizrenin e pathyeshëm në idealet për ti dal zot Shqipërisë më 15 prill 1881, i dërgoi Sulltanit një Memorandum shumë përmbajtësor dhe të rëndësishëm për historinë e pavarësisë së shtetit shqiptar.¹⁶ I pajisur dhe i edukuar me ndjenja atdhedashurie, patrioti dhe aktivisti i Lidhjes Shqiptare, Ymer Prizreni, i shkriu tërë energjitë mendore e fizike, si dhe pasurinë e vet që kishte për çështjen kombëtare shqiptare.¹⁷ Ymer Prizreni dallohej për aftësi organizative, sidomos në rikonsolidimin dhe riorganizimin e Lidhjes Shqiptare të Prizrenit.

Gjithashtu, kishte prirje në përgatitjen dhe hartimin e rezolutave me karakter kombëtar.¹⁸

14 *Dritë e re për Kryetarin e Parë të Shqipërisë Etnike*, Prishtinë, 2002, f. 7.

15 Muhamet Pirraku, *Myderiz...*, f. 351.

16 Po aty, f. 364.

17 Qemal Mataj, *Ymer Prizreni ...*, f. 87.

18 Ymer Prizreni, *Personalitet i shquar i Lëvizjes Kombëtare Shqiptare*, Ulqin, 2002; Iljaz Rexha, *Roli organizativ i Ymer Prizrenit në rikonsolidimin dhe riorganizimin e Lidhjes Shqiptare të Prizrenit 1878-1881*, f. 74.

Ushtria e Perandorisë Osmane, Porta e Lartë dhe Sulltan Abdylhamiti i II-të, nën presionin politik e ushtarak të aleancës evropiano - ruse për interesa të Malit të Zi, të Serbisë, të Bullgarisë dhe të Greqisë, e thyen Lidhjen Shqiptare të Prizrenit në prill - maj 1881, por jo edhe kryetarin e saj, as frymën e saj. Këtë frymë nuk do ta shkulë nga tokat shqiptare as dora vrastare që u lëshua mbi jetën e Ymer Prizrenit në Ulqin.¹⁹ Pra, megjithatë Lidhja Shqiptare e Prizrenit nuk kapitulloi dhe nuk i dorëzoi armët.

Faktet historike tregojnë se edhe pas shtypjes me zjarr e hekur të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit, platforma e saj patriotike qëndroi në bazë të të gjithë Lëvizjes sonë Kombëtare. Kryengritjet Shqiptare vijuan në mënyrë të pandërprerë për t'i çuar më tej idealet e shenjta të luftëtarëve të mëdhenj të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit për Unitet Kombëtar, për ruajtjen e Tërësisë Kombëtare dhe për krijimin e Shtetit Kombëtar.²⁰

Në çerekun e fundit të shekullit XIX, Ymer Prizreni me bashkëpunëtorët e vet më të njohur shkruan faqe të lavdishme të historisë së popullit tonë, duke u bërë shembull të shkëlqyer të krenarisë për gjeneratat e ardhshme, si të kërkohen dhe si të fitohen të drejtat kombëtare, duke mos kursyer ama asgjë për zgjidhjen e çështjes kombëtare shqiptare.

Ymer Prizreni kishte cilësi të larta të burrit shqiptarë, të Kosovës martire, me karakter moral të fortë e të pakomprometueshëm. Ofrimi i faljes së jetës, lirimi i familjes nga internimi dhe oferta e parave të shumta, e sidomos posti i lartë fetar i ofruar, njeriut të Sulltanit i ishte përgjigjur me urrejtje, zemërim të papërmbajtur e në mënyrë të ashpër: "Shko nga ke ardh, se edhe sikur në fron të vetë të më vejë Sulltani, nuk dua të dijë më për Portën e Lartë"²¹.

Antishqiptarit të tërbuar, Dervish Pashës, nuk do t'i nënshtrohen katër personalitete kyçe, forcë morale, politike e ushtarake të Lidhjes

19 *Dritë e re për Kryetarin ...*, f. 7-8.

20 Xheladin Gosturani, *Ali Ibra ...*, f. 138.

21 Xhafer Belegu, *Lidhja e Prizrenit ...*, f. 191.

Shqiptare të Prizrenit: Ymer Prizreni kryeministër, Abdyl Frashëri ministër i Jashtëm, Sylejman Vokshi ministër i Mbrotjtjes dhe Ali Ibra zëvendësministër.²²

Të gjithë bashkëmendimtarët dhe bashkëluftëtarët e Ymer Sylejman Prizrenit, të Epokës së Lidhjes së Prizrenit, e përfunduan jetën me dhunë nga pushtuesit osman: nga plumbi, nga laku, ose vdiqën në burgje dhe në syrgjynosje me dënime të përjetshme.²³

Goditja për vdekje e Ymer Prizrenit, nuk është kryer nga ndonjë njeri për ta vrarë në pleqëri për motive personale, por vrasja e këtij atdhetari e personaliteti të pathyeshëm, të pakorruptueshëm dhe të udhëheqësit të shquar të Lëvizjes Kombëtare Shqiptare, është bërë për motive politike nga dora gjakatare e agjentëve të paguar nga Knjaz Nikolla i Malit të Zi, për çka kishte vepruar vite me radhë kundër tij.²⁴ Pra, Ymer Prizreni, deri në vdekje mbeti udhëheqës konsekuent e besnik i Programit të Lidhjes Shqiptare të Prizrenit.

Mund të përfundojmë se Kongresi i Berlinit të vitit 1878 dhe Konferenca e ambasadorëve në Londër më 1912-1913, janë shkaktarët kryesor të të gjitha luftërave dhe të këqijave të tmerrshme që u bënë mbi trupin e shqiptarëve.

22 Muhamet Pirraku, *Myderiz Ymer Prizreni...*, f. 387.

23 *Dritë e re për Kryetarin ...*, f. 7.

24 Qemal Mataj, *Ymer Prizreni ...*, f. 330.

Prof. dr. Xheladin SHALA

SUMMARY

YMER PRIZRENI'S ROLE ON THE ALBANIAN LEAGUE

Among some of the most devoted patriots of Albanian nation is Ymer Prizreni who extenuated in most trying moments and sacrificed all for the Homeland. He was promoter of all efforts to constitute the Convention of the Albanian League of Prizren on 10 June 1878.

The Saint Stephen Treaty signed between Russia and the Ottoman Empire neglected and mistreated interests of Albanian people. Inaction in this situation equalled with abolition of Albania. Ymer Prizreni has been one of leaders and organizers of political actions against the representative of the Grande Porte, Mehmet Ali Pasha Majari, who had arrived in Prizren to implement anti-Albanian decisions of Berlin Congress. Ymer Prizreni's activity and motion urged especially after the courageous armed actions in the end of August 1878 in Prizren and Gjakova.

We could conclude that Ymer Prizreni has been a visionary courageous man, a dignitary representative who contributed mobilization of Albanian fighters in defending territories in Plava and Gucia, then Hoti and Gruda and finally Ulqin.

Except with forces, he contributed materially. Ymer Prizreni acted as member of constitutive Council for the League, the President of Prizren Committee of the League; the President of General Council, the President of National Salvation Committee and finally the President of Provisional Government of Autonomous Albania. He was generally a pan-Albanian personality, but Albanian historiography and politics left him oblivious for long time without

decorations or other medals of merited appreciation. Educated and equipped with patriotic sentiments, Ymer Prizreni melted all his mental and physical energy, as well as his wealth for the Albanian national cause. The Ottoman army dished out the Albanian League of Prizren in April-May 1881, but not its president or the spirit of League. Albanian League of Prizren did not capitulate or surrender its weapons.

Historic facts prove that after violent oppression against the League, its political platform remains as live until present with National Movements. Therefore, Ymer Prizreni together with his country fellowman by the last quarter of the 19 century marked glorious history of our people, devising exemplary reference of pride for future generations. Ymer Sylejman Prizreni and all his fellows in arms and ideas ended their lives in violence of the ottoman occupier. But, Ymer Prizreni remained a consequent and loyal leader to the program of the Albanian League of Prizren till the last of his breath.